

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3066/2024. (II. 23.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Bfv.I.1378/2021/35. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján nyújtott be alkotmányjogi panaszt.
- [2] Az indítványozó által kifogásolt határozat a következő.
- [3] A Kúria 2022. november 15-én meghozott Bfv.I.1378/2021/35. számú végzésével hatályában fenntartotta a Szegedi Ítéltábla 2020. december 2-án meghozott Bf.II.648/2019/180. számú jogerős ítéletét, amely megváltoztatta a Szegedi Törvényszék 2019. március 14-én meghozott 3.B.245/2015/405. számú ítéletét és az indítványozó fegyházbüntetését 8 évről 6 év 6 hónapra enyhítette.
- [4] 1.1. Az alkotmányjogi panaszban kifogásolt ügy lényege a következő.
- [5] A Csongrád Megyei Főügyészség 2015. március 13-án 2.B4630/2012/402-I. számú vádiratával emelt vádat az indítványozóval (mint bűnsegéddel) és további huszonnégy vádlottal mint bünszervezetben elkövetővel szemben különösen jelentős vagyoni hátrányt okozó költségvetési csalás büntette és magánokirat-hamisítás vétsége miatt. A felrótt cselekmények lényege szerint a vádlottak az általános forgalmi adó jogosulatlan visszaigénylésével kárt okoztak az állami költségvetésnek.
- [6] A Szegedi Törvényszék 2019. március 14-én kihirdetett 3.B.245/2015/405. számú ítéletével az indítványozó VII. rendű terheltet bűnösnek mondta ki 2 rendbeli bűnsegédként elkövetett költségvetési csalás büntetében [1 rendbeli, a Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény (a továbbiakban: régi Btk.) 310. § (1) bekezdés a) pont, (5) bekezdés a) pont, valamint 1 rendbeli, a régi Btk. 310. § (1) bekezdés a) pont, (2) bekezdés b) pont bb) alpont, (5) bekezdés b) pont] és 2 rendbeli folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett magánokirat-hamisítás vétségében (rég. Btk. 276. §).
- [7] A törvényszék az indítványozót, mint bünszervezetben elkövetőt 8 évi fegyházbüntetésre és a közügyektől 6 évi eltiltásra, valamint 200 napi tétel, napi tételenként 6 000 Ft, mindösszesen 1 200 000 Ft pénzbüntetésre ítélte. Megállapította továbbá, hogy a kiszabott szabadságvesztésből az indítványozó feltételes szabadságra nem bocsátható [rég. Btk. 47. § (4) bekezdés d) pont].
- [8] A törvényszék az indítványozóval szemben 9 468 225 forint erejéig vagyonekobzást rendelt el [rég. Btk. 77/B. § (1) bekezdés b) pont és (4) bekezdés]. Továbbá az indítványozótól lefoglalt 4 260 000 forint, 16.500 euró, valamint 2 db aranynyaklánc lefoglalását megszüntette és az indítványozó részére kiadni rendelte azzal, hogy azt a pénzbüntetés, a vagyonekobzás és a bünyügyi költség biztosítására visszatartotta [a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 320. § (1) bekezdés a) pontja, 321. §-a, 323. § (1) bekezdése].
- [9] Az elsőfokú ítélet indokolása szerint nyomatékos súllyal kell értékelni a cselekmény bekövetkezése óta eltelt, az eljárás elhúzódását eredményező időmúlást, melyre figyelemmel indokolt volt a (12 év 6 hónapban meghatározott) középértéktől az indítványozó javára történő eltérés [törvényszéki ítélet 93. oldal harmadik bekezdés].
- [10] Az elsőfokú ítéletből kitűnően a törvényszék szerint az indítványozó vallomását megcáfolták az eljárás során beszerzett bizonyítékok, amelyek alapján megállapítható volt, hogy a gazdasági értékesítési láncolat teljes felépítéséről tudomással bírt, továbbá annak működésében aktívan közreműködött, annak működéséhez anyagi eszközöket szolgáltatott. A törvényszék szerint mindezt alátámasztotta a lehallgatási iratanyag vonatkozó része is, amely az indítványozó és más vádlottak között zajlott [törvényszéki ítélet 68. oldala].
- [11] A védelmi fellebbezések alapján eljáró Szegedi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a 2020. december 2-án meghozott és jogerős, Bf.II.648/2019/180. számú ítéletével az elsőfokú ítéletet az indítványozó VII. rendű terhelt tekintetében megváltoztatta. Az indítványozó cselekményeit 2 rendbeli – egy esetben kísérletként – bűnsegédként elkövetett költségvetési csalás büntetéként [rég. Btk. 310. § (1) bekezdés a) pont 1. fordulat, egy esetben

- (5) bekezdés a) pont, egy esetben (2) bekezdés b) pont *bb)* alpont, (5) bekezdés b) pont] minősítette, az indítványozó fegyházbüntetését 6 év 6 hónapra enyhítette.
- [12] Az ítéletábra szerint a törvényszék tévedett, amikor a 4 260 000 forint és 16 500 euró, valamint 2 darab aranynyaklánc lefoglalását megszüntette, és azokat az indítványozó részére kiadni rendelte azzal, hogy a pénzbüntetés, a vagyonekobzás és a bűnügyi költség biztosítására visszatartotta, mivel az a régi Btk. 77/B. § (1) bekezdés *b)* pontja alapján bünszervezetben való részvétel ideje alatt szerzett vagyon, amire vagyonekobzást kell rendelni. Erre figyelemmel az ítéletábra a lefoglalás megszüntetésére, kiadására és visszatartására vonatkozó rendelkezést mellőzte, és a vagyonekobzást ezen összegekre tekintette elrendeltnek (ítéletábra ítélete [142]–[143]).
- [13] Az ítéletábra enyhítő körülményként értékelte a bűncselekmények elkövetése óta eltelt további időmúlást, ahogy azt is, hogy az indítványozó hosszabb ideje büntetőeljárás, illetve kényszerintézkedés hatálya alatt állt (vö. ítéletábra ítélete [133]).
- [14] Az indítványozó felülvizsgálati indítványt terjesztett elő többek között a bűnsegédi elkövetői alakzat, a bünszervezetben elkövetés és az üzletszerűség téves megállapítására hivatkozással.
- [15] A Kúria 2022. november 15-én meghozott Bfv.I.1378/2021/35. számú végzésével a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta, a Kúria a felülvizsgálati indítványban előadottakkal nem értett egyet (kúriai végzés [166]–[205]).
- [16] 1.2. Az indítványozó ezt követően fordult az Alkotmánybírósághoz. A főtárgy felhívására kiegészített alkotmányjogi panaszában az Alaptörvény IV. cikk (2) bekezdésének, VI. cikkének, XVI. cikk (1) bekezdésének, XXIV. cikk (1) bekezdésének, valamint a XXVIII. cikk (1) és (4) bekezdéseinek sérelmére hivatkozott és kérte a Kúria Bfv.I.1378/2021/35. számú végzése, valamint a Szegedi Ítéletábra Bf.II.648/2019/180. számú ítélete, továbbá a Szegedi Törvényszék 3.B.245/2015/405. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését. Indokai a következők.
- [17] Az indítványozó szerint az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése, valamint a XXVIII. cikk (1) bekezdése alapján alapvető joga, hogy a hatóságok észszerű határidőn belül intézkedjenek, a bíróságok pedig a vádat észszerű határidőben bírálják el. Álláspontja szerint ezen követelményt sérti, hogy az eljárás – a jogerős döntésig – 8 évig tartott, amelyből 27,5 hónapot volt előzetes letartóztatásban. Ezzel összefüggésben arra is hivatkozott, hogy az Ítéletábra jogerősen 6 év 6 hónap szabadságvesztésre ítélte, ugyanakkor a vele szemben fennálló jogkorlátozás időtartama 12 év 7 hónapig tartott.
- [18] Az indítványozó szerint az elhúzó eljárás sértette a családi életét [Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdés] és gyermeke fejlődését is [XVI. cikk (1) bekezdés]. Az előzetes letartóztatás, a lakhelyelhagyási tilalom és a folyamatos tárgyalási napok negatívan befolyásolták a megélhetési lehetőségeit, családi életét, valamint társadalmi helyzetét. Az elsőfokú ítélet meghozatalát követő – álláspontja szerint megalapozatlan – ismételt előzetes letartóztatás újonnan felépített egzisztenciáját ismételten tönkretette. Mindez az indítvány szerint – az ártatlanság vélelme ellenére – alkalmazott alaptörvény-ellenes előzetes büntetésnek tekinthető.
- [19] A tisztességes eljárás sérelmével összefüggésben az indítványozó a „fegyveregyenlőség elvének” sérelmét is állította, miszerint az eljáró bíróság szakértői véleményt csak a vádhatóságtól fogadott el, más álláspontot nem engedett vizsgálni.
- [20] Az indítvány szerint sérült az Alaptörvény IV. cikk (2) bekezdése, valamint a XXVIII. cikk (1) bekezdése, mivel sem a Törvényszék, sem az Ítéletábra nem bizonyította kétséget kizáróan, hogy a bűncselekménnyel érintett Kft.-ket az indítványozó irányította volna. Álláspontja szerint a más vádlott tulajdonában álló gazdasági társaságot nem irányíthatta. Nem került bizonyításra továbbá, hogy a láncolat működéséhez anyagi eszközöket nyújtott volna, ennek megállapításához nem elegendő a másik vádlott vallomása (konkrét tárgyi bizonyítékok nélkül). Az indítványozó szerint a régi Btk. 310. § (1) bekezdése szerinti bűncselekményt kizárólag a gazdasági társaság tisztségviselője, ügyvezetője követheti el (BH 2017.139), ugyanakkor a cselekményben részt vevő gazdasági társaságokban sem tisztségviselő, sem meghatalmazott nem volt, így nem törvényes okból ítélték el, ami az Alaptörvény IV. cikk (2) bekezdésébe ütköző. Erre tekintettel álláspontja szerint a bünszervezetben sem vehetett részt.
- [21] Az indítványozó az Alaptörvény 28. cikkének sérelmét is állította, mert álláspontja szerint a bíróságok a jogszabályokat és a józan ész követelményét figyelmen kívül hagyva nem tettek eleget az ügyfelderítési és bizonyítási kötelezettségüknek. A bíróságok nem csupán azt nem igazolták és bizonyították, hogy bűncselekményt követett el, hanem azt sem, hogy gazdagodott-e és, ha igen milyen mértékben a bűncselekmény által.
- [22] Az indítványozó szerint az ítéletábra megsértette az Alaptörvény XXVIII. cikkében megfogalmazott büntetőjogi alapelveket [így különösen a XXVIII. cikk (4) bekezdését], mivel a vagyonekobzást a – vádhatóság fellebbezésének hiányában – súlyosítási tilalomba ütköző módon terjesztette ki az indítványozó vonatkozásában.

- [23] Az indítványozó az Alaptörvény XXVIII. cikk (4) bekezdésének sérelmét arra hivatkozással is állította, hogy esetében a költségvetési csalás elkövetése nem merülhetett volna fel. Az indítvány szerint a közigazgatási bíróság arra a megállapításra jutott – a támadott döntésekben az indítványozó cselekményével összefüggésbe hozott – két Kft. kapcsán, hogy nem történt jogtalan visszaigénylés az általános forgalmi adó vonatkozásában. Álláspontja szerint, ha a közigazgatási bíróság által nem állapítható meg az általános forgalmi adó jogtalan visszaigénylése, úgy esetében sem merülhetett volna fel bűncselekmény elkövetése, mindezt ugyanakkor az eljáró bíróságok figyelmen kívül hagyták.
- [24] 2. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 50. § (1) bekezdése és az Ügyrend 5. § (1) bekezdése alapján tanácsban jár el az ügyben. Az Abtv. 56. § (1) bekezdése alapján az Alkotmánybíróság először az alkotmányjogi panasz befogadásáról dönt, melynek során az eljáró tanács vizsgálja, hogy az indítvány megfelel-e az alkotmányjogi panasz befogadhatóságára vonatkozó törvényi – formai és tartalmi – feltételeknek, különösen a 27. § szerinti érintettség, a jogorvoslat kimerítése, valamint a 29–31. § szerinti követelményeknek.
- [25] 2.1. Az indítványozó a Kúria végzését 2022. december 16-án vette át, az indítványozó az alkotmányjogi panaszt 2023. január 26-án – az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerinti határidőn belül – nyújtotta be. Az Alkotmánybíróság főtítkárának felhívására az indítványozó határidőben kiegészítette az indítványt.
- [26] Az indítványozó számára további jogorvoslati lehetőség nem áll rendelkezésre, érintettsége – a büntetőeljárás VII. rendű terheltjeként – fennáll a Kúria végzésével összefüggésben.
- [27] 2.2. Az indítványozó megjelölte az indítványozó jogosultságát és az Alkotmánybíróság hatáskörét megalapozó törvényi rendelkezést [Abtv. 51. § (1) bekezdés és 52. § (1b) bekezdés a) pont]; az Abtv. 27. §-ában foglalt hatáskörben kérte az Alkotmánybíróság eljárását. Az indítványozó megjelölte az Alkotmánybíróság által vizsgálandó bírói döntéseket [Abtv. 52. § (1b) bekezdés c) pont], valamint az Alaptörvény indítványozó szerint sérelmet szenvedett rendelkezéseit [Abtv. 52. § (1b) bekezdés d) pont].
- [28] Az indítványozó megjelölte az eljárás megindításának indokait, az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét, továbbá indokolta, hogy a sérelmezett bírói döntések álláspontja szerint miért ellentétesek az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével [Abtv. 52. § (1b) bekezdés b) és e) pont].
- [29] Az Alkotmánybíróság jelen ügyben is rámutat arra, hogy az Alaptörvény 28. cikkében foglalt, a bíróságoknak címzett jogértelmezési szabály nem tekinthető olyan Alaptörvényben biztosított jognak, amelynek sérelmére önmagában hivatkozva alkotmányjogi panaszt lehetne benyújtani {vö. 3476/2023. (XI. 7.) AB végzés, Indokolás [21]; 3466/2020. (XII. 22.) AB határozat, Indokolás [23]; 3084/2012. (VII. 26.) AB végzés, Indokolás [6]}.
- [30] Az indítványozó alkotmányjogi panaszában a tisztességes eljáráshoz való joga sérelmét állítva hivatkozott az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése sérelmére is. Az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése a hatósági eljárások vonatkozásában fogalmazza meg a tisztességes eljárás követelményét, ennél fogva az Alkotmánybíróság az indítványozó által a támadott bírói döntések kapcsán előadottakat – az egységes indítványi érvelésre is figyelemmel – az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésével összefüggésben vette figyelembe {vö. 3261/2023. (VI. 9.) AB végzés, Indokolás [18]}.
- [31] Az indítványozó továbbá kifejezett kérelmet terjesztett elő a támadott bírói döntések megsemmisítésére [Abtv. 52. § (1b) bekezdés f) pont].
- [32] 3. Az Abtv. 29. §-a a befogadhatóság tartalmi feltételeként határozza meg, hogy az – egyéb törvényi feltételeknek megfelelő – alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet tartalmazzon vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. E két feltétel nem konjunktív, az egyik fennállása önmagában is megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását {vö. 21/2016. (XI. 30.) AB határozat, Indokolás [20]; 34/2013. (XI. 22.) AB határozat, Indokolás [18]}. A feltételek meglétének a vizsgálata az Alkotmánybíróság mérlegelési jogkörébe tartozik.
- [33] 3.1. Az indítványozó a tisztességes eljáráshoz való jog sérelmével összefüggésben hivatkozott az eljárás elhúzására (az ésszerű határidő követelmény sérelme) és annak számára hátrányos következményeivel összefüggésben – az előzetes letartóztatás és lakhelyelhagyási tilalom miatt – az Alaptörvény VI. cikkének és XVI. cikkének sérelmére.
- [34] Az Alkotmánybíróság előjáróban rögzíti, hogy a támadott döntések indokolásából kitűnően mind a törvényszé, mind az ítéletábra kifejezetten figyelemmel volt az eljárás időbeliségére és azt enyhítő körülményként értékelte az indítványozó javára (vö. törvényszéki ítélet 93. oldal harmadik bekezdése; ítéletábra ítélete [133]).

- [35] Az Alkotmánybíróság – az észszerű határidő követelménye kapcsán – utal arra, hogy az Alkotmánybíróság az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panasz esetén csupán az indítványban támadott bírósági ítélet megsemmisítése felől rendelkezhet az Abtv. 43. § (1) bekezdése alapján, ha a bírói döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti. Az Alkotmánybíróság által hozható megsemmisítő döntés azonban – szükségszerű utóidejűsége következtében – már nem lehet kihatással a múltban meghozott bírósági döntés időszerűségére. Az Alkotmánybíróság utólag a bírói döntés esetleges alaptörvény-ellenességének megállapításával, illetve megsemmisítésével már nem tudja orvosolni az eljárás résztvevőinek az eljárás elhúzódásából eredő sérelmét. Megsemmisítés esetén a bírósági eljárás újra kezdetét venné, így a per csak tovább húzódna {3269/2023. (VI. 9.) AB végzés, Indokolás [23]; 3024/2016. (II. 23.) AB határozat, Indokolás [18], [20]; 3167/2019. (VII. 10.) AB határozat, Indokolás [17]}.
- [36] 3.2. Az indítványozó az ítéltábla által az érintett pénzösszegekre és ékszerekre utóbb elrendelt vagyonelkobzás kapcsán a súlyosítási tilalom megsértését állította az Alaptörvény XXVIII. cikkére hivatkozással.
- [37] Kétségtelen, hogy kizárólag a védő által bejelentett fellebbezés esetén a súlyosítási tilalom korlátot állít a másodfokú bíróság döntési jogkörének (Be. 595. §).
- [38] Kétségtelen ugyanakkor, hogy a Be. 595. § (6) bekezdése szerint, ha az elsőfokú bíróság a vagyonelkobzásról a törvény rendelkezése ellenére nem rendelkezett, a tényállás azonban a döntéshez szükséges adatokat tartalmazza, erről a másodfokú bíróság is határozhat abban az esetben is, ha a terhelt terhére nem jelentettek be fellebbezést. A rendelkezéshez fűzött indoklás szerint nem terjed ki a súlyosítási tilalom – kivéve, ha alkalmazásukra büntetés helyett kerül sor – a büntetőjogi intézkedések körére, így az elsőfokon marasztalt terhelttel szemben a másodfokú bíróság a vagyonelkobzásról rendelkezhet, ha azt az elsőfokú bíróság a törvény rendelkezése ellenére elmulasztotta.
- [39] A támadott másodfokú ítélet szerint pedig az érintett pénzösszegek és ékszerek az indítványozónak – a régi Btk. 77/B. § (1) bekezdés b) pontja alapján – bünszervezetben való részvétel ideje alatt szerzett vagyona, amire kötelező vagyonelkobzást elrendelni (a törvény nem ad mérlegelési lehetőséget a bíróság számára) {vö. 3101/2022. (III. 10.) AB végzés, Indokolás [27]}.
- [40] Az Alkotmánybíróság továbbá utal a Be. 659. § (6) bekezdésére, amely alapján a Kúria a megtámadott határozatot a Be. 649. § (2) bekezdése alapján akkor is felülbírálja, ha az indítványt nem ebből az okból nyújtották be.
- [41] Jelen esetben pedig a Kúria a hivatalból elvégzett vizsgálata [Be. 659. § (6) bekezdés] során felülvizsgálatot megalapozó további feltétlen eljárási szabálysértést – így többek között a Be. 649. § (2) bekezdés e) pontja nyomán a súlyosítási tilalom megsértése miatt – nem észlelt (Kúria ítélet [207]).
- [42] 3.3. Az indítvány hivatkozott továbbá az Alaptörvény IV. cikk (2) bekezdésének, valamint a XXVIII. cikk (1) és (4) bekezdéseinek sérelmére is.
- [43] Az indítványozó szerint az eljáró bíróság Alaptörvénybe ütköző módon megsértette a „fegyveregyenlőség elvét” (a szakértői véleményt csak a vádhatóságtól fogadott el). Továbbá az indítványozó szerint esetében a költségvetési csalás elkövetése nem merülhetett volna fel részint amiatt, mert a bíróságok nem bizonyították kétséget kizáróan, hogy a más vádlott tulajdonában álló gazdasági társaságokat irányította volna, azokban sem tisztségviselő, sem meghatalmazott nem volt. Részint pedig amiatt, mert a közigazgatási bíróságok végül nem állapítottak meg az általános forgalmi adó jogtalan visszaigénylését, amely döntéseket a jelen ügyben eljáró bíróságok figyelmen kívül hagyták.
- [44] Az Alkotmánybíróságnak az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja, valamint az Abtv. 27. §-a alapján a bírósági eljárást befejező döntéseknek kizárólag az alkotmányossági szempontú felülvizsgálatára van hatásköre. A bírói döntések ellen benyújtott alkotmányjogi panasz nem tekinthető tehát a további jogorvoslattal nem támadható bírósági döntések általános felülvizsgálata eszközének, mivel az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszon keresztül is az Alaptörvényt és az abban biztosított jogokat védi {3111/2012. (VII. 26.) AB végzés, Indokolás [3]}. Ebből következően az Alkotmánybíróság a bírói döntés irányának, a bizonyítékok bírói mérlegelésének és értékelésének felülbírálatára sem rendelkezik hatáskörrel {3231/2012. (IX. 28.) AB végzés, Indokolás [4]}.
- [45] Az indítványozó kifogásai ezért nem alkotmányossági, hanem törvényességi kérdésekre vonatkoznak, a bíróságok jogalkalmazását, jogértelmezését vonja kritika alá, és a támadott ítéletekben és végzésben foglalt döntést magát (annak hátrányos voltát) tekinti alapjogi sérelemnek, a döntés Alkotmánybíróság általi megváltoztatása érdekében {vö. pl. 3264/2022. (VI. 3.) AB végzés, Indokolás [64]}.
- [46] Megemlíti az Alkotmánybíróság, hogy bár az indítványozó – a támadott döntésekből kitűnően – a bünszervezetben elkövetett költségvetési csalás során valóban nem volt az érintett gazdasági társaságok tulajdonosa/tiszt-

ségviselője, ugyanakkor a jogerős ítélet szerint az indítványozó bűnsegédként, a bűncselekmény elkövetéséhez szándékosan segítséget nyújtott.

- [47] Megjegyzi továbbá az Alkotmánybíróság (az indítványozó részéről egyébként megjelölésre/megküldésre nem került közigazgatási határozatok kapcsán), hogy kétségtelen, miszerint Magyarországon a büntetőeljárásban követelmény, hogy a bíróság a döntését valósághű tényállásra alapozza [Be. 163. § (2) bekezdés, korábbi Be. 75. § (1) bekezdés], a felrótt magatartás valóságnak megfelelő megállapítása a büntetőeljárás által (útján) biztosított. Ezért természetes, hogy a büntetőeljárás szerinti ténymegállapítás elé (útjába) más eljárás által (szerint) akadály nem állítható, utána pedig nem hagyható figyelmen kívül.
- [48] Ennek jogi kifejezője a Be. 7. § (5) bekezdése, illetve 4. § (5) bekezdése; a szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény 37. §-a, illetve 2. § (4) bekezdése; a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény 264. § (1)–(2) bekezdése, illetve 263. § (2) bekezdése; valamint a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény 85. § (6)–(7) bekezdése.
- [49] A Be. 7. § (5) bekezdése szerint abban a kérdésben, hogy a terhelt követett-e el bűncselekményt, a bíróságot, az ügyészséget és a nyomozó hatóságot nem köti a polgári, a közigazgatási, a szabálysértési, a fegyelmi vagy más eljárásban hozott határozat, illetve az abban megállapított tényállás.
- [50] Ennélfogva a büntetőeljárást (a büntetőbíró) nem köti korábbi más szakági eljárás, illetve ténymegállapítás. Fordítva viszont nincs így, tehát a büntetőbírói ténymegállapítás ellenébe más szakági ténymegállapítás nem tehető, azzal nem versenghet.
- [51] 3.4. Következésképpen az indítvány nem vetett fel a bírói döntéseket érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség iránti kételyt, illetve alapvető alkotmányjogi jelentőségűként értékelhető kérdést. Az alkotmányjogi panaszban foglalt érvek alapján ezért nem állapítható meg, hogy az Abtv. 29. §-ában szereplő feltételek fennállnak.
- [52] 4. Ekként az Alkotmánybíróság – az Abtv. 47. § (1) bekezdése és az 56. § (1) és (2) bekezdései, valamint az Ügyrend 5. § (1) és (2) bekezdése alapján eljárva – az Abtv. 29. §-ára és 52. § (1b) bekezdésére, valamint az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a)* és *h)* pontjára tekintettel visszautasította.

Budapest, 2024. február 6.

Dr. Czine Ágnes s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Handó Tünde s. k.,
alkotmánybíró

Haszonicsné dr. Ádám Mária s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Márki Zoltán s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Schanda Balázs s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/230/2023.

